

EXPUNERE DE MOTIVE

la Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România

În procesul de integrare în Uniunea Europeană, România și-a asumat prin Documentul de poziție al Capitolului 3 – Libera circulație a serviciilor, modificarea și completarea unor prevederi din cadrul legislației privind asigurările, în concordanță cu directivele europene din acest domeniu.

Transpunerea este prevăzută a se face în două etape, ținând cont de condițiile concrete ale pieței asigurărilor din România, având în vedere că armonizarea totală a legislației pentru acest domeniu va fi realizată la data aderării la Uniunea Europeană.

Luând în considerare cele de mai sus, modificările și completările aduse Legii nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România sunt următoarele:

1. Extinderea noțiunii de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule, atât la teritoriul României cât și în afara lui, în vederea creării cadrului necesar unificării (Directiva CEE 72/166 art.3) celor două forme de asigurare.

2. Eliminarea restricției prin care persoanele fizice și juridice române erau obligate să încheie contractele de asigurare cu societăți stabilite în România, cu excepția cazurilor în care asigurările solicitate nu se practicau pe piața internă (Directiva CEE 88/357 art.7).

3. Introducerea unor prevederi prin care asigurătorii să fie obligați să pună la dispoziția asiguraților minimum de informații necesare înainte de încheierea contractului de asigurare (Directiva CEE 92/96 art.31 anexa II, Directiva CEE 92/49 art.31 paragraful 1), scopul fiind protecția sporită a asiguraților în raportul lor contractual cu asigurătorul.

4. Redefinirea noțiunilor folosite în lege pentru a fi în concordanță cu Legea nr.32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la:

- coasigurare;
- reasigurare;
- retrocesiune.

5. Asigurarea concordanței prezentei legi cu alte acte normative în vigoare, respectiv cu:

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice;
- Legea nr.455/2001 privind semnătura electronică.

6. Completarea legii cu prevederi referitoare la clasele de asigurare privind asigurările de credite și garanții și a asigurărilor de pierderi financiare (Directiva CEE 73/239 –anexa- clasa XIV).

7. Lărgirea atribuțiilor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și asigurarea mijloacelor necesare exercitării supravegherii prudențiale prin adoptarea de norme în aplicarea prevederilor legii.

Adoptarea prezentei legi va permite progresul instituțional și legislativ, contribuind la:

- stabilirea unui cadru legal potrivit căruia asigurătorii să fie obligați să pună la dispoziția asiguraților, înainte de încheierea contractului de asigurare și pe durata derulării lui, în vederea protejării intereselor acestora, informații referitoare la lrga aplicabilă, modalitățile de rezolvare a plângerilor, etc.;

- liberalizarea dreptului de încheiere a contractelor de asigurare și cu societăți din străinătate;

- lărgirea atribuției Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în sensul asigurării mijloacelor unei supravegheri prudențiale;

- o reglementare mai eficientă a fondurilor de protecție prevăzută de lege;

- îmbunătățirea cadrului legislativ necesar creșterii gradului de cuprindere în asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto.

Față de cele prezentate mai sus, Parlamentul României a adoptat Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.136/1995 privind asigurările și reasigurările în România.